

การวิเคราะห์การเลือกสมัครงานของนักศึกษาในองค์การ ที่ดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม* The Analysis of Students' Job Applications in Companies with Corporate Social Responsibility (CSR) Activities

อุไรรัตน์ แยมชุตี^{1*}, จิรติพร กรัยวิเชียร²

^{1,2}อาจารย์ ดร., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

เลขที่ 248 ถนนเพชรเกษม 110 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเลือกสมัครงานของนักศึกษาจากสถาบันในกลุ่มเบญจมิตร ในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 593 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ตารางไขว้ (Crosstabs) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way ANOVA) ข้อค้นพบที่ได้ คือ เมื่อพิจารณาแยกตามเพศ ตามช่วงอายุ และตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงที่สุด คือ ระดับที่ 4 ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงว่า การเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาชายมีน้อยกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและบัญชี

คำสำคัญ

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ การสมัครงาน

* บทความนี้เรียบเรียงจากงานวิจัย เรื่อง “การพยากรณ์การเลือกสมัครงานในองค์การที่มีการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของนักศึกษาเอกชน”

**ผู้เขียนหลัก

อีเมล: urairat-y@thonburi-u.ac.th

Abstract

The objective of this survey research is to analyze job applications of students from the Benjamit private university association in business corporates that participate in socially responsible activities. Purposive sampling was used to select 593 samples from Senior students and Graduate students to represent job seekers. Data was collected through research questionnaires and was subsequently analyzed by crosstabs and one-way ANOVA methodologies. The findings are: (1) when considering genders, ages and faculties, the majority of students choose to apply for jobs in business organizations demonstrating highest level of corporate social responsibility (4th Level) ; and (2) the results from one way ANOVA and multiple comparison test show significant differences between genders and faculties ; i.e., male job seekers applies for CSR companies significantly less than female job seekers, and Engineering / Science & Technology students also applies for CSR companies less than Business Administration and Accountancy students.

Keywords

Corporate Social Responsibility (CSR), Job Application

บทนำ

ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ หรือ CSR เป็นคำย่อของ Corporate Social Responsibility เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นมายาวนานตั้งแต่ทศวรรษที่ 1950 การแสดงแนวคิดนี้เป็นลายลักษณ์อักษรเกิดขึ้นในทศวรรษที่ 1960 และแนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ 1970 (Carroll, 1999) องค์การที่ดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมหรือองค์การ CSR หมายถึง องค์การที่มีการดำเนินกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกองค์การภายใต้หลักจริยธรรม และการจัดการที่ดี คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Carroll, 1999 ; Usunier, Furrer & Furrer-Perrinjaquet, 2011 ; Lea, 2002) มีงานวิจัยหลายเรื่องทั้งในและต่างประเทศที่สนับสนุนประโยชน์ของการที่องค์การดำเนินกิจกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านผลประโยชน์ทางการเงิน หรือด้านผลประโยชน์ด้านคุณค่า/ภาพลักษณ์ขององค์การ เมื่อองค์การดำเนินกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมจะเพิ่มคุณค่าให้แก่บริษัทมากขึ้น แต่ต่อองค์การที่ดำเนินกิจกรรมที่แสดงให้เห็นความรับผิดชอบต่อสังคมในทางลบจะส่งผลให้คุณค่าของบริษัทลดลง (Nan & Heo, 2007 ; Becker-Olsen, Cudmore & Hill, 2006 ; Kang, Lee & Huh, 2009 ; สุระพันธ์ สุวิดิพรค, 2545)

ในแง่ของการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในองค์การความเข้าใจผลกระทบขององค์การ CSR ที่มีต่อพนักงานในองค์การ หรือความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบสนองของพนักงานต่อการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอาจช่วยตอบคำถามเกี่ยวกับผลที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การได้ มีงานวิจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจจำนวนน้อยมากที่ยืนยันว่าความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับธุรกิจที่จะรักษา

ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างองค์การกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงกับพนักงานซึ่งอยู่ในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญขององค์การ (Bauman & Skitka, 2012 ; Donaldson & Preston, 1995) สำหรับในแง่พนักงานขององค์การ CSR พบว่า บุคลากรมีความภาคภูมิใจในการทำงานร่วมกับองค์การ ได้รับความสุขจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ส่งผลให้เกิดความผูกพันกับองค์การ (Kim, Lee, Lee & Kim, 2010 ; ชมพูนุช บุญประเสริฐ, 2556) ทำให้องค์การ CSR สามารถรักษานักงานที่ดีไว้ได้ ซึ่งอาจรวมถึงความสามารถชักชวนบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการให้เข้ามาทำงานกับองค์การได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นองค์การ CSR ที่กล่าวมาข้างต้นในประเด็นด้านพนักงานนั้น พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนในด้านความสุขจากการปฏิบัติงานและความผูกพันกับองค์การแต่ยังไม่พบงานวิจัยสนับสนุนความสามารถชักชวนบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการให้เข้ามาทำงานกับองค์การ CSR อย่างชัดเจน จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาประเด็นนี้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ด้วยการศึกษาเกี่ยวกับบุคคลกลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการสมัครงาน คือ กลุ่มนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและในระดับปริญญาโทว่ามีความแตกต่างกันในการสมัครงานกับองค์การ CSR อย่างไร และระดับการทำกิจกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การส่งผลต่อการตัดสินใจหรือการเลือกสมัครงานหรือไม่ อันจะนำไปสู่ประโยชน์ในด้านทรัพยากรบุคคลไม่ว่าจะเป็นการจูงใจให้บุคลากรมาสมัครงาน หรือการรักษาบุคลากรในองค์การ CSR รวมทั้งเป็นประโยชน์ให้แก่องค์การอื่นที่มีได้ดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจนได้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความสามารถชักชวนบุคลากรให้เข้ามาทำงานกับองค์การ CSR

วัตถุประสงค์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเลือกสมัครงานของนักศึกษาจากสถาบันในกลุ่มเบญจมิตรในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยทำการสำรวจการสมัครงานของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยเอกชนสังกัดกลุ่มเบญจมิตร ซึ่งเป็นกลุ่มของ 7 สถาบันที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อความร่วมมือทางวิชาการและการวิจัย ประกอบด้วย (1) มหาวิทยาลัยธนบุรี (2) มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ (3) มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (4) วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก (5) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (6) มหาวิทยาลัยพาร์อิสเทิร์น และ (7) วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 16,597 คนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี จำนวน 4,641 คน และนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 988 คน ใช้การกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ปี 1970 และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในระดับปริญญาตรี และนักศึกษาในระดับปริญญาโท เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร คือ เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงเวลาการสมัครงาน จำนวนทั้งสิ้น 593 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการเลือกสมัครงานของนักศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท 5 ระดับ ซึ่งพัฒนาโดยคณะผู้วิจัย แบ่งระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การในการเลือกสมัครงานของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาสังกัดกลุ่มเบญจมิตรไว้ 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ระดับที่ 2 ระดับที่ 3 และระดับที่ 4 ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ก.ต.) ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากนักวิชาการ การตรวจสอบความเที่ยงโดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในตามสูตรของ Cronbach's Alpha (สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach) และได้ความรับผิดชอบต่อสังคมระดับที่ 1 ระดับที่ 2 ระดับที่ 3 และระดับที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.86 0.91 0.79 และ 0.72 ตามลำดับซึ่งเกณฑ์ในการแปลผลระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การนั้นจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในขั้นต่ำที่สุดก่อน (ระดับที่ 1) แล้วจึงพิจารณาในขั้นต่อไปได้ กล่าวคือ ถ้าคะแนนผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยกลาง (หรือคะแนนสาม) ก็จะดูผลในระดับถัดไปเรื่อยๆ จนครบ 4 ระดับ

ค่าสถิติเบื้องต้นที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ คือ ค่าเฉลี่ยและใช้ตารางไขว้ (Crosstabs) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการทดสอบเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นการแปลผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การระหว่างกลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way ANOVA) และการทดสอบต่อเนื่อง (Post Hoc test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐาน

ผู้ให้ข้อมูลเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชนสังกัดกลุ่มเบญจมิตร จำนวนรวมทั้งสิ้น 593 คน เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 144 คน (ร้อยละ 24.28) มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 55 คน (ร้อยละ 9.27) มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 107 คน (ร้อยละ 18.04) วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก จำนวน 85 คน (ร้อยละ 14.33) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 83 คน (ร้อยละ 14.00) มหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น จำนวน 57 คน (ร้อยละ 9.61) และวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง จำนวน 62 คน (ร้อยละ 10.46) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงมีจำนวน 373 คนคิดเป็นร้อยละ 62.90 ลักษณะการกระจายข้อมูลเพศเป็นรูปแบบเดียวกันในแต่ละสถาบัน ยกเว้นของมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์นที่ผู้ตอบแบบสอบถามชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน นักศึกษาที่มีอายุ 20-25 ปี มีจำนวน 421 คน คิดเป็นสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 70.99) และเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดในทุกสถาบัน นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.35 และเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดในทุกสถาบันเช่นเดียวกัน นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตที่สถาบันการศึกษาของตนตั้งอยู่ ดังเช่น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยธนบุรีส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล หรือนักศึกษาจากวิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปางส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตภาคเหนือ

นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 485 คน (ร้อยละ 81.79) โดยมีลักษณะการกระจายข้อมูล ระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันในทุกสถาบัน นักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจและบัญชีจัดเป็นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด มีจำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 58.52

แต่ลักษณะการกระจายข้อมูลคณะ/สาขาในแต่ละสถาบันจะแตกต่างกันไป นอกจากนั้นนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ทำงานจะมีจำนวนมากที่สุด มีประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (มีจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34) ในขณะที่นักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี กับนักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-15 ปี จะมีจำนวนรองลงมาตามลำดับ (213 คน และ 95 คน และคิดเป็นร้อยละ 35.92 กับร้อยละ 16.02 ตามลำดับ) และนักศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปีจะมีจำนวนน้อยที่สุด (จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05) รายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจากสถาบันในสังกัดกลุ่มเบญจมิตรจำแนกตามเพศ อายุ ภาควิชาศาสตร์ ระดับที่กำลังศึกษา สาขาที่ศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

		มหาวิทยาลัย ธนบุรี	มหาวิทยาลัย กรุงเทพ สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุง เทพ	วิทยาลัย เซนต์อีส์ท์ บางกอก	มหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์	มหาวิทยาลัย ฟาร์อีส เทอร์น	วิทยาลัย อินเตอร์ เทคลำปาง
เพศ	ชาย	53	22	28	37	30	30	17
	หญิง	90	33	79	48	52	27	44
รวม		143	55	107	85	82	57	61
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	0	0	3	1	1	0	3
	20-25 ปี	116	30	85	55	51	50	34
	26-30 ปี	20	22	12	19	11	6	9
	มากกว่า 30 ปี	8	3	7	10	20	1	16
รวม		144	55	107	85	83	57	62
ที่อยู่	กทม-ปริมณฑล	86	38	71	76	76	0	0
	ภาคเหนือ	3	2	2	2	0	56	61
	ภาคกลาง	26	6	22	2	4	1	1
	ภาคใต้	13	3	5	0	0	0	0
	ภาคตะวันออก							
	เชียงใหม่	8	1	2	1	2	0	0
	ภาคตะวันออก	5	1	5	4	0	0	0
	ภาคตะวันตก	2	0	0	0	0	0	0
รวม		143	51	107	85	82	57	62
ศึกษา	ปริญญาตรี	136	51	77	68	59	55	39
	ปริญญาโท/เอก	8	4	30	17	24	2	23
รวม		142	55	107	85	83	57	62

ตารางที่ 1

ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามจากสถาบันในสังกัดกลุ่มเบญจมิตรจำแนกตามเพศ อายุ ภาควิชาศาสตร์ ระดับที่กำลังศึกษา สาขาที่ศึกษา และประสบการณ์ทำงาน (ต่อ)

	มหาวิทยาลัย ธนบุรี	มหาวิทยาลัย กรุงเทพ สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุง เทพ	วิทยาลัย เซนต์อีส์ท์ บางกอก	มหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์	มหาวิทยาลัย ฟาร์อีส เทอร์น	วิทยาลัย อินเตอร์ เทคเล่าปาง
สาขา วิศวกรรมและ							
วิทยาศาสตร์ ฯ	34	48	5	13	2	23	9
บริหาร/บัญชี	98	4	84	45	54	14	48
การศึกษา และอื่นๆ	12	3	18	26	25	20	5
รวม	144	55	107	84	81	57	62
ประสบการณ์ ไม่มี	73	4	66	13	29	43	29
1-5 ปี	51	29	29	49	29	11	15
6-15 ปี	17	19	12	19	14	3	11
มากกว่า 15 ปี	3	1	0	4	10	0	6
รวม	144	53	107	85	82	57	61

2. ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจกับการเลือกสมัครงานของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตร

ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจกับการสมัครงานของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์จำนวนและสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม และการหาความแปรปรวนเพื่อผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม งานวิจัยนี้คณะผู้วิจัยแบ่งระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การในการเลือกสมัครงานของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาสังกัดกลุ่มเบญจมิตรไว้ 4 ระดับ ประกอบด้วยระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การระดับที่ 1 คือ องค์การที่ดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้อง มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ ระดับที่ 2 คือ องค์การมีการดำเนินการในระดับที่ 1 และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การระดับที่ 3 คือ องค์การมีการดำเนินการในระดับที่ 2 และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการตามจรรยาบรรณทางธุรกิจ และระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การระดับที่ 4 คือ องค์การมีการดำเนินการในระดับที่ 3 และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความสมัครใจบนพื้นฐานของการมุ่งประโยชน์ของสังคมเป็นสำคัญ

ตารางที่ 2

การเลือกสมัครงานของนักศึกษาในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมจำแนกสถาบัน
สังกัดกลุ่มเบญจมิตร ตามเพศและอายุของนักศึกษา

	ระดับ CSR	มหาวิทยาลัย ธนบุรี	มหาวิทยาลัย กรุงเทพ สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัย นอร์ท กรุงเทพ	วิทยาลัย เซนต์อีส์ท์ บางกอก	มหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์	มหาวิทยาลัย พะเยา	วิทยาลัย อินเดอร์เทค ลำปาง	รวม
เพศ ชาย	0	8	5	2	2	3	2	0	22
	1	2	4	2	0	1	5	0	14
	2	2	1	0	0	0	1	0	4
	3	1	0	0	0	1	1	0	3
	4	40	12	24	35	25	21	17	174
	รวม	53	22	28	37	30	30	17	217
เพศ หญิง	0	10	10	5	0	7	2	0	34
	1	4	3	0	0	1	0	2	10
	2	0	1	2	0	0	0	0	3
	3	0	1	0	0	0	0	0	1
	4	76	18	72	48	44	25	42	325
	รวม	90	33	79	48	52	27	44	373
รวม		143	55	107	85	82	57	61	590
อายุ ต่ำกว่า 20 ปี	4	0	0	3	1	1	0	3	8
	รวม	0	0	3	1	1	0	3	8
20-25 ปี	0	13	11	6	2	9	3	0	44
	1	6	2	2	0	2	5	2	19
	2	2	1	1	0	0	1	0	5
	3	1	0	0	0	0	1	0	2
	4	94	16	76	53	40	40	32	351
	รวม	116	30	85	55	51	50	34	421
26-30 ปี	0	3	3	1	0	0	1	0	8
	1	0	5	0	0	0	0	0	5
	2	0	1	1	0	0	0	0	2
	3	0	1	0	0	1	0	0	2
	4	17	12	10	19	10	5	9	82
	รวม	20	22	12	19	11	6	9	99
มากกว่า 30 ปี	0	2	1	0	0	1	0	0	4
	4	6	2	7	10	19	1	16	61
	รวม	8	3	7	10	20	1	16	65
รวม		144	55	107	85	83	57	62	593

ข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายส่วนมากของทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงสุด (ระดับที่ 4) ดังเช่น นักศึกษาชายมหาวิทยาลัยธนบุรี มีจำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 75.47 ของนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยธนบุรี) หรือนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีจำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 85.71 ของนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ) ในขณะที่การเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ต่ำกว่าจะมีน้อยมาก กล่าวคือ นักศึกษาชายสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับ 1 ถึง ระดับ 3 มีจำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 9.68 ของนักศึกษาชายทั้งหมด และมีนักศึกษาชายกลุ่มหนึ่งที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจในเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่าระดับที่ 1 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.12 ของนักศึกษาชายทั้งหมด)

ส่วนนักศึกษาหญิงมีการเลือกกระจายเป็นรูปแบบใกล้เคียงกันกับนักศึกษาชาย กล่าวคือ นักศึกษาหญิงส่วนมากของทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงสุด (ระดับที่ 4) ดังเช่น นักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มีจำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.55 ของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ) หรือนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มีจำนวน 44 คน (คิดเป็นร้อยละ 84.62 ของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์) ยกเว้นนักศึกษาหญิงทุกคนของวิทยาลัยเซารัสสท์บางกอกเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ 4 ในขณะที่การเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ต่ำกว่าจะมีน้อยมาก นักศึกษาหญิงสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับ 1 ถึง ระดับ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ของนักศึกษาหญิงทั้งหมด และมีนักศึกษาหญิงกลุ่มหนึ่งที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจในเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่าระดับที่ 1 เช่นเดียวกันซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.11 ของนักศึกษาหญิงทั้งหมด)

เมื่อพิจารณาอายุของผู้ตอบในตารางที่ 2 พบว่า มีการเลือกกระจายเป็นรูปแบบใกล้เคียงกันในทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตร กล่าวคือ ในทุกช่วงอายุนักศึกษาของทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรนักศึกษาส่วนมากเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงสุด (ระดับที่ 4) และมีนักศึกษากลุ่มหนึ่งที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจในเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่าระดับที่ 1) เมื่อพิจารณานักศึกษากลุ่มใหญ่ที่สุดที่มีอายุ 20-25 ปี มีจำนวน 421 คน พบว่า มีนักศึกษาจำนวน 351 คน (คิดเป็นร้อยละ 83.37) เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ 4 ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อพิจารณานักศึกษากลุ่มเล็กที่สุดที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีจำนวน 8 คน พบว่านักศึกษาทุกคนเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ 4

ตารางที่ 3

การเลือกสมัครงานของนักศึกษาในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมจำแนกสถาบัน
สังกัดกลุ่มเบญจมิตรตามสาขาการศึกษาของนักศึกษา

สาขา การศึกษา	ระดับ CSR	มหาวิทยาลัย ธนบุรี	มหาวิทยาลัย กรุงเทพสุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ	วิทยาลัย เซาธ์อีสท์ บางกอก	มหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์	มหาวิทยาลัย พะเยา	วิทยาลัย อินเตอร์ เทคโนโลยี	รวม
วิศวกรรมและ วิทยาศาสตร์ ฯ	0	2	12	1	0	0	2	0	17
	1	2	6	0	0	0	3	0	11
	2	0	1	0	0	0	0	0	1
	3	0	1	0	0	0	1	0	2
	4	30	28	4	13	2	17	9	103
	รวม	34	48	5	13	2	23	9	134
บริหาร/บัญชี	0	13	2	3	2	6	0	0	26
	1	4	0	1	0	2	1	2	10
	2	2	0	2	0	0	0	0	4
	3	1	0	0	0	0	0	0	1
	4	78	2	78	43	46	13	46	306
	รวม	98	4	84	45	54	14	48	347
การศึกษา และ อื่นๆ	0	3	1	3	0	4	2	0	13
	1	0	1	1	0	0	1	0	3
	2	0	1	0	0	0	1	0	2
	3	0	0	0	0	1	0	0	1
	4	9	0	14	26	20	16	5	90
	รวม	12	3	18	26	25	20	5	109

ส่วนข้อมูลในตารางที่ 3 การเลือกสมัครงานของนักศึกษาในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามสาขาการศึกษาของนักศึกษาพบว่า มีการกระจายการเลือกเป็นรูปแบบเดียวกันกับการจำแนกตามเพศ และอายุ กล่าวคือในทุกสาขา นักศึกษาส่วนมากจากทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรจะเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงที่สุด (ระดับที่ 4) และมีนักศึกษา กลุ่มหนึ่งที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจในเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่าระดับที่ 1)

3. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

3.1 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างเพศกับการสมัครงานในองค์การ CSR

ในตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า การเลือกสมัครงานของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตร นักศึกษาชายมีระดับการเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างจากนักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ประกอบการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายมีค่าเท่ากับ 3.7314 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาหญิง มีค่าเท่ากับ 3.9363 กล่าวได้ว่า นักศึกษาชายเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 4

ความแปรปรวนของการสมัครงานในองค์การ CSR ของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรระหว่างเพศ อายุ สาขาที่ศึกษา และสถาบัน

		$\bar{x}_i$	SD	n	F	P value
เพศ	ชาย	3.7314	.69619	218	11.738	.001**
	หญิง	3.9363	.70460	373		
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4.1597	.36904	8	3.493	.015*
	20 – 25 ปี	3.8050	.70238	422		
	26 – 30 ปี	3.9374	.75361	99		
	มากกว่า 30 ปี	4.0592	.64434	65		
สาขาที่ศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ฯ	3.7235	.71537	134	3.290	.038*
	บริหารธุรกิจ และบัญชี	3.8964	.69486	347		
	การศึกษาและอื่นๆ	3.9140	.72596	109		
สถาบัน	ม.ธนบุรี	3.7986	.77139	144	13.526	.000**
	ม.กรุงเทพสุวรรณภูมิ	3.2616	.66809	55		
	ม.นอร์ทกรุงเทพ	3.9668	.63558	107		
	ว.เซาธ์อีสท์บางกอก	4.0632	.49076	85		
	ม.ราชพฤกษ์	3.7997	.68701	83		
	ม.ฟาร์อีสเทอร์น	3.7446	.72191	57		
	ว.อินเตอร์เทคลำปาง	4.2609	.56897	62		

หมายเหตุ * p value ≤ 0.05

** p value ≤ 0.001

อนึ่ง ข้อมูลจำนวนนักศึกษา (n) ในตารางที่ 4 บางตัวเลขอาจต่างจากตารางอื่น (ตารางที่ 1-3) เพราะวิธีแสดงผลวิเคราะห์ในแต่ละบรรทัดของตารางที่ 4 เป็นการแสดงข้อมูลทางเดียว (เช่น แสดงจำนวนเพศชาย) แต่ในตารางอื่น (ตารางที่ 1 ถึง 3) ใช้วิธีการแสดงผลแบบตารางไขว้ (Crosstabs) เป็นการแสดงข้อมูลสองทางในแต่ละบรรทัด (เช่น แสดงจำนวนเพศชายของนักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรี) ดังนั้น เมื่อมีนักศึกษาบางคนระบุเพศ (อายุ สาขาศึกษา) แต่ไม่ระบุข้อมูลสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่ ข้อมูลนี้จึงไม่ถูกบันทึกลงในตาราง

3.2 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างอายุกับการสมัครงานในองค์การ CSR

ในตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรที่มีอายุแตกต่างกันจะมีอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มช่วงอายุที่มีระดับการเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้ค่าสถิติ Scheffe' และพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ประกอบการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 ปีมีค่าเท่ากับ 4.0592 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปีมีค่าเท่ากับ 3.8050 กล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 ปี เลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี

3.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างสาขาการศึกษากับการสมัครงานในองค์การ CSR

ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในตารางที่ 4 พบว่า ในภาพรวมแล้วนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรมีอย่างน้อยหนึ่งสาขาการศึกษาที่มีระดับการเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ โดยใช้ค่าสถิติ Scheffe' และพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ประกอบการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีค่าเท่ากับ 3.7235 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและบัญชีมีค่าเท่ากับ 3.8964 กล่าวได้ว่า นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและบัญชี

3.4 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างสถาบันการศึกษากับการสมัครงานในองค์การ CSR

ในตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ในภาพรวมแล้วนักศึกษาจากสถาบันในกลุ่มเบญจมิตรจะมีอย่างน้อยหนึ่งสถาบันที่มีระดับการเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณใช้ค่าสถิติ Dunnett's T3 และพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ประกอบการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรีมีค่าเท่ากับ 3.7986 ค่าเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครมีค่าเท่ากับ 3.2616 ค่าเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมีค่าเท่ากับ 3.9668 ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกมีค่าเท่ากับ 4.0632 ค่าเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์มีค่าเท่ากับ

3.7997 ค่าเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นมีค่าเท่ากับ 3.7446 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคมีค่าเท่ากับ 4.2609 กล่าวได้ว่า (1) นักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคมีค่าเฉลี่ยการเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรี นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร นักศึกษามหาวิทยาลัยนครราชสีมา นักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (2) นักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก และนักศึกษามหาวิทยาลัยนครราชสีมา เลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (3) นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรี และ (4) นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรี

อภิปรายผล

ในปัจจุบันองค์การจะให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อประโยชน์ในด้านการเป็นอยู่ที่ดีของคนในสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นจึงมีหลายหน่วยงานหลักเข้ามามีบทบาทกำกับดูแลเรื่องนี้ ดังเช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) กำหนดความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจในการจัดทำบัญชีเพื่อสังคมเพื่อใช้กำกับดูแลบริษัทจดทะเบียน หรือธนาคารโลก (World Bank) ที่กำหนดองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมให้ประเทศสมาชิกถือปฏิบัติตาม หรือองค์การสหประชาชาติ (UN) กำหนด "The UN Global Compact" ซึ่งการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลกระทบต่อแรงงานในองค์การนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านชื่อเสียงขององค์การ (Khan, Majid, Yasir & Arshad, 2013) ด้านความประทับใจต่อองค์การหรือความพึงพอใจของพนักงาน (Bauman & Skitka, 2012) ด้านความรู้สึกเป็นส่วนร่วมกับองค์การ หรือเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ (Kim, Lee, Lee & Kim, 2010) และด้านการสมัครงาน (Rowley, Ramasamy & Yeung, 2013)

การเลือกสมัครงานนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นพิจารณาแยกตามเพศ หรือพิจารณาแยกตามอายุ หรือพิจารณาแยกตามสาขาการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในการเลือกสมัครงานในองค์การที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ นักศึกษาชายและหญิง/นักศึกษาในทุกช่วงอายุ/นักศึกษาในทุกสาขา ของทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรส่วนใหญ่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงที่สุด (ระดับที่ 4) ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Rowley, Ramasamy & Yeung (2013) ที่พบว่า ในการเลือกระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ นักศึกษาชายจากฮ่องกงชอบองค์การที่เน้นการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ (Philanthropic Policies) มากกว่า นอกจากนั้นการเลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่ต่ำกว่าระดับที่ 4 มีจำนวนน้อยมากแต่นักศึกษากลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งเลือกสมัครเข้าร่วมงานโดยไม่สนใจในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

ต่อสังคมขององค์กร หรือไม่สนใจร่วมงานด้วย ทั้งๆ ที่องค์กรนั้นดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้อง มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องถือเป็นการเลือกที่ขัดกับแนวคิดพื้นฐานของการเป็นพลเมืองที่ดี ดังนั้นนักศึกษา กลุ่มสุดท้ายนี้เป็นประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาหาสาเหตุต่อไป ทั้งนี้เพราะมีการยอมรับอย่างกว้างขวาง และมีงานวิจัยจำนวนมากสนับสนุนถึงประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวสรุปได้ว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของการเลือกสมัครงาน ในองค์กรธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ผลวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานของ Stawiski, Deal & Gentry (2010) ที่ระบุว่า โดยทั่วไป ผู้ชายกับผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะประเมินค่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรต้นสังกัดของตนเองเหมือนกัน คือ จัดเป็นองค์กรที่ดีของสังคมแต่ ความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับสิ่งที่ปฏิบัติจริงมีความแตกต่างกันระหว่าง ผู้ชายกับผู้หญิง โดยผู้หญิงเน้นการยึดปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าผู้ชาย ดังนั้นข้อมูลนี้นำไปใช้ ประโยชน์ได้กับองค์กรที่ต้องการความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ควรมอบหมาย ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมด้านนี้ให้กับพนักงานหญิงมากกว่า หรือกำหนดให้มีพนักงานหญิงมากกว่าพนักงานชาย อยู่ในทีมดำเนินการด้านนี้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวและผลการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ โดยค่าสถิติ Scheffe' พบว่า นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จะเลือกสมัครงานในองค์กรธุรกิจที่มีการดำเนินการ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 ปีอย่างมีนัยสำคัญ แต่ผลการวิจัยที่ได้กลับ ไม่สอดคล้องกับบทความวิจัยของ Stawiski, Deal & Gentry (2010) ที่ระบุว่าเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อ สังคมขององค์กรในแต่ละช่วงอายุ (คนในรุ่น Gen Xers, รุ่น Early Boomers และรุ่น Late Boomers) ผลวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติตัวแปรหลังการควบคุมปัจจัยที่ทำให้เกิดผลหรือที่มีอิทธิพลแล้วพบว่า การรับรู้ด้านความรับผิดชอบต่อ สังคมขององค์กรในแต่ละช่วงอายุมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความแตกต่างของผลวิจัย ทั้งสองนี้แสดงให้เห็นว่ายิ่งผู้สมัครงานมีอายุมากขึ้น อาจมีปัจจัยส่งผ่านที่มีผลต่อการเลือกสมัครงานมากขึ้น เพราะ การสมัครงานของคนที่มีอายุมาก ซึ่งสามารถโยงได้กับระยะเวลาการทำงาน ความชำนาญของประสบการณ์ทำงาน ความคาดหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการทำงาน และรายได้ ดังนั้นเมื่อมีการพิจารณาในประเด็นอายุผู้สมัครงาน ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสมัครงานด้วย

นอกจากนั้น การเปรียบเทียบการเลือกสมัครงานในองค์กรที่มีกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมจำแนก ตามสาขาการศึกษาของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตร ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวและผลการ ทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณโดยค่าสถิติ Scheffe' พบว่า นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเลือกสมัครงานในองค์กรธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างจากนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจและบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ ผลวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของบริบทเนื้อหาการเรียน การสอนและสภาพแวดล้อมย่อมส่งผลให้เกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ถือเป็นเรื่องปกติที่เห็นได้ทั่วไป สนับสนุน ได้จากความสอดคล้องกับผลวิจัยของ Appel (2014) ที่ศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ สาขาวิศวกรรมศาสตร์เคมี และสาขาวิศวกรรมอุตสาหการของมหาวิทยาลัย Twente ประเทศเนเธอร์แลนด์ที่นำเสนอ

ว่านักศึกษารับรู้ว่าคุณสมบัติขององค์กรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญกว่าด้านอื่น แต่ผลการเปรียบเทียบพบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์รับรู้ว่าคุณสมบัติขององค์กรเป็นตัวเลือกที่สำคัญในการสมัครงานมากกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเห็นความแตกต่างในการเลือกมากที่สุดในเรื่องของคุณสมบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดสามารถบอกเป็นนัยถึงความสัมพันธ์ของความสามารถชักชวนบุคลากรให้เข้ามาทำงานกับองค์การที่มีกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่สมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงที่สุด ถือเป็นประโยชน์ต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สามารถสรรหาพนักงานได้ง่ายขึ้น นอกเหนือจากประโยชน์ที่ได้รับในด้านการรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกกับพนักงาน ความรู้ลึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การและความผูกพันของพนักงานซึ่งมีส่วนเสริมสร้างความมุ่งมั่นทำงานของพนักงานในองค์กรนั้นๆ

สรุป

การสมัครงานของนักศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรในองค์การธุรกิจที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมพบว่า นักศึกษาชายและหญิงนักศึกษาในทุกช่วงอายุ และนักศึกษาในทุกสาขาของทุกสถาบันสังกัดกลุ่มเบญจมิตรส่วนใหญ่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การที่มีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงที่สุด (ระดับที่ 4) แต่ยังมีนักศึกษากลุ่มหนึ่งที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม (คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่าระดับที่ 1) และผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงว่า ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญในขณะที่นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเลือกสมัครงานในองค์การธุรกิจที่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยกว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและบัญชี สำหรับข้อแนะนำในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อหาสาเหตุของนักศึกษาที่เลือกสมัครเข้าร่วมงานกับองค์การโดยไม่สนใจเรื่องระดับความรับผิดชอบต่อสังคม

เอกสารอ้างอิง

- Appel, L. (2014). *CSR as a Factor in the War for Talents*. Master of Science in Business Administration, Human Resource Management, University of Twente, Netherlands.
- Bauman, C. W. & Skitka L. J. (2012). Corporate Social Responsibility As a Source of Employee Satisfaction. *Research in Organizational Behavior*. 32, 63–86.
- Becker-Olsen, K. L., Cudmore, B. A. & Hill, R. P. (2006). The Impact of Perceived Corporate Social Responsibility on Consumer Behavior. *Journal of Business Research*. 59(1), 46-53.
- Carroll, A. B. (1999). Corporate Social Responsibility, Evolution of a Definitional Construct. *Journal of Business & Society*. 38(3), 268-295.

- Donaldson, T. & Preston, L. E. (1995). The Stakeholder Theory of the Corporation: Concepts, Evidence, and Implications. *Academy of Management Review*. 20, 65–91.
- Kang, K. H. ; Lee, S. & Huh, C. (2010). Impacts of Positive and Negative Corporate Social Responsibility Activities on Company Performance in the Hospitality Industry. *International Journal of Hospitality Management*. 29(2010), 72–82.
- Khan, M. ; Majid, A. ; Yasir, M. & Arshad, M. (2013). Corporate Social Responsibility and Corporate Reputation: A Case of Cement Industry in Pakistan. *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*. 5(1), 843-857.
- Kim, H. R.; Lee, M. ; Lee, H. T. & Kim, N. M. (2010). Corporate Social Responsibility and Employee Company Identification. *Journal of Business Ethics*. 95(4), 557-569.
- Lea, R. (2002). *Corporate Social Responsibility, Institute of Directors (IoD): Member Opinion Survey*. London: The Institute of Directors.
- Nan, X. & Heo, K. (2007). Consumer Responses to Corporate Social Responsibility (CSR) Initiatives: Examining the Role of Brand-Cause Fit in Cause-Related Marketing. *Journal of Advertising*. 36(2), 63–74.
- Rowley, C. ; Ramasamy, B. & Yeung, M. C. H. (2013). Corporate Social Responsibility and New Job Seekers in the Greater China Region: Factors in Application Decision. *Cass Business School*. Retrieved October 1, 2015, from <http://www.cassknowledge.com>.
- Stawiski, S. ; Deal, J. J. & Gentry, W. (2010). Employee Perceptions of Corporate Social Responsibility: The Implications for Your Organization. *Center for Creative Leadership*. Retrieved October 10, 2015, from <http://insights.ccl.org>.
- Usunier, J. C. ; Furrer, O. & Furrer-Perrinjaquet, A. (2011). The Perceived Trade-Off Between Corporate Social and Economic Responsibilities: A Cross-National Study. *International Journal of Cross Cultural Management*. 11(3), 279-302.
- ชมพูนุช บุญประเสริฐ. (2556). ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับความผูกพันของพนักงานกลุ่ม Generation Y. *WMS Journal of Management*. 1(2), 24-36.
- สุระพันธ์ สวัสดิพรพรค. (2545). *ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อองค์กรธุรกิจที่ใช้นโยบายการตลาดเพื่อสังคม*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.